

1. Правильна організація усної лічби не тільки має велике практичне значення, але й виступає одним із кращих засобів розвитку пізнавальних процесів у здобувачів освіти початкової школи, а також сприяє закріпленню математичних знань і математичної фразеології, формуванню в здобувачів освіти математичної культури.

2. Усні обчислення повинні знаходитись у тісному взаємозв'язку з основною темою уроку, підпорядковуючись його цільовій установці.

3. У навчанні дітей усній лічбі необхідно враховувати їх індивідуальні особливості.

4. На етапі усної лічби математичним інтерактивним вправам треба приділяти більше уваги. Інтерактивні вправи можуть бути використані при усних обчисленнях: як засіб підвищення інтересу здобувачів освіти до занять; як засіб розвитку мислення, уваги, пам'яті; як засіб розвитку кмітливості, активності, цілеспрямованості при розв'язуванні поставлених учителем завдань.

5. Необхідно включати до структури кожного уроку математики завдання з усної лічби, що перш за все розвиває пізнавальну активність здобувачів освіти із затримкою психічного розвитку.

Список використаних джерел

1. Шеремет М. К., Кондукова С. В. Фізіологічні і психологічні передумови мовленнєвого розвитку в нормі та патології. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 19: Корекційна педагогіка та спеціальна психологія*. 2014. Вип. 27. С. 5–7.

2. Ульяновка У. В. Діти із затримкою психічного розвитку. К., 1994. 297 с.

ДИДЖИТАЛІЗАЦІЯ В ПРОЦЕСІ ВЗАЄМОДІЇ ВЧИТЕЛІВ ПОЧАТОВИХ КЛАСІВ І БАТЬКІВ

Шпеко А. А.¹, Стрілець С. І.²

¹Національний університет «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка, здобувач освіти

²Національний університет «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка, науковий керівник, д-р. пед. наук, професор

Диджиталізація швидко інтегрувалася в систему освіти та урізноманітнила способи взаємодії людини з оточенням і технологіями.

Оскільки батьки школярів – це рівноправні партнери освітньої діяльності, їх долучення до цифрової освіти є одним із пріоритетних напрямів Нової української школи в контексті конструктивної кооперації.

Роль учителя в цьому випадку полягатиме не лише в обміні інформацією щодо перебігу подій у закладі освіти та успішності учнів у відомих месенджерах, а й у фасилітації та співробітництві батьків з педагогом для розвитку громадянина цифрової доби.

Щодо співпраці в чатах варто наголосити на тому, що в них мають бути прийняті чіткі та лаконічні правила роботи. Зокрема доречно обговорити оптимальну кількість повідомлень, щоб вони не загромождали важливу інформацію, встановити часові межі для надсилання повідомлень, домовитися про толерантне ставлення та ввічливі форми комунікації, встановити заборону поширювати спам чи неперевірені факти, попросити перевіряти сповіщення та надавати зворотній зв'язок, вказати напрями взаємодії в чаті тощо.

Не всі батьки ознайомлені з програмами, додатками, які використовують вчитель і діти на уроках. Тому педагог має показати переваги використання цифрових ресурсів та інструментів, продемонструвати їхню доцільність. Зважаємо на те, що без підтримки й допомоги батьків не можна обійтися, особливо на початкових етапах дистанційної освіти. Так, цифрові технології сприяють інформаційній насиченості освітнього процесу, роблять його цікавим, уможливають пришвидшення формування компетентностей, загалом трансформують для школярів систему взаємин [1, с. 263–264].

Для цього варто організовувати онлайн-зустрічі з педагогічними партнерами на платформі, якою надалі користуватимуться учні класу та вчитель, і насамперед показати особливості її інтерфейсу та можливості для обміну думками, емоційними реакціями тощо.

Так, співпрацюють в онлайн-режимі з батьками й вчителі лабораторії Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка на базі Чернігівської ЗОШ I ступеня № 25, де дізнатися про особливості цієї організації мають можливість здобувачі факультету дошкільної, початкової освіти і мистецтв.

Напередодні зустрічі одним із напрямів взаємодії може бути проведення опитування серед батьків щодо їхньої обізнаності в цьому питанні. Також під час спільного онлайн-обговорення доцільно попросити тих батьків, які є активними користувачами електронних освітніх засобів, продемонструвати способи їх використання, тобто провести інструктаж та висвітлити алгоритми дій за освітнім ресурсом.

Учителю потрібно показувати, окрім матеріалів, що сприяють академічному навчанню, ще й такі, що є корисними для соціально-емоційного розвитку. Також важливо говорити про налаштування зручної освітньої території, створення атмосфери шкільного життя (наприклад, через майстрування вирізаного з цупкого картону та прикрашеного учнем невеликого паркана, який відгороджуватиме його від домашньої рутини), де панують суб'єкт-суб'єктні відносини.

Не можна нехтувати цифровою безпекою школярів, тому пропонуємо ознайомити батьків, наприклад, з онлайн-грою «Interland: Безпека дітей в Інтернеті», що віднедавна доступна українською. Гра переміщує учнів у 4 локації: Вежа зі скарбами, Уважна гора, Річка реальності, Королівство доброти, де вони вивчатимуть моральні правила, яких варто дотримуватися в інтернеті, розпізнаватимуть фейки, дізнаватимуться про безпечний обмін інформацією та дотримуватимуться порад щодо поширення її в мережі [2].

Батькам молодших школярів було б корисно дізнатися про штучний інтелект, про який сьогодні говорять багато вчителів та учнів, шукаючи відповіді на питання шкільної програми чи перевіряючи інноваційні способи введення його в освітній процес.

Зважаючи на це, фахівці освітньої платформи «На Урок» створили українськомовний чат, у якому можна поспілкуватися із сорока видатними особистостями минулого. При цьому автори зауважують, що факти, які пропонує штучний інтелект, необхідно перевіряти, бо вони можуть містити неточності [3]. Відтак радимо надати відомості батькам про проєкт вітчизняного виробництва на основі чату, розробленого американською лабораторією OpenAI, щоб зацікавлювати пізнавальним, національно-патріотичним контентом.

Отже, партнерство вчителів і батьків молодших школярів у диджиталізованому світі має ґрунтуватися на діалоговій взаємодії, етичному спілкуванні, а також сприяти розвитку однієї з ключових навичок соціально-емоційного навчання – побудови стосунків.

Список використаних джерел

1. Стрілець С. І., Коток В. В. Дидактичний мультимедійний контент для Нової української школи «KM Media ED PROFІ». *Молодий вчений*. 2019. № 10. С. 263–266.
2. Google у співпраці з МОН і Мінцифрою запускає онлайн-гру «Interland: безпека дітей в Інтернеті». URL: <https://mon.gov.ua/ua/news/google-u-spivpraci-z-mon-i-mincifroyu->

zapuskaye-onlajn-gru-interland-bezpeka-ditej-v-interneti (дата звернення: 23.04.2023).

3. Чат «На Урок»: спілкування із видатними постатями минулого. URL: <https://naurok.com.ua/chat/index> (дата звернення: 24.04.2023).

НАПРЯМ «ПСИХОЛОГІЯ, СОЦІОЛОГІЯ ТА ПОЛІТОЛОГІЯ»

ЗНАЧЕННЯ ПРАКТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ

Сінгур С. О.¹, Лобурцова О. О.²

¹ ВСП «Конотопський індустріально-педагогічний фаховий коледж СумДУ», здобувач освіти

² ВСП «Конотопський індустріально-педагогічний фаховий коледж СумДУ», науковий керівник, соціальний педагог, викладач

Соціальна робота сприяє соціальним змінам, соціальній згуртованості та активізації людей. Тому важливим сьогодні є професійне становлення майбутніх працівників соціальної сфери, у процесі якого велике значення відіграє практична спрямованість підготовки майбутнього фахівця під час навчання.

Фахівці соціальної сфери займаються роботою з різними групами населення з метою покращення їх життя та соціального добробуту. Це можуть бути соціальні працівники, соціальні робітники, фахівці з розвитку спільнот тощо [1].

Основна мета фахівців із соціальної роботи – допомогти людям у розв’язанні їх соціальних проблем та потреб. Для цього вони здійснюють роботу з індивідами, сім’ями, групами та спільнотами, організують роботу з профілактики соціальних проблем, з реабілітації та соціальної адаптації клієнта. Працівники соціальної сфери здійснюють свою діяльність у таких установах, як соціальна служба, організації громадських ініціатив, благодійні фонди, медичні установи, школи та інші [2]. У своїй роботі вони керуються принципами соціальної справедливості, гуманності та етичних норм. Вони мають бути готовими до співпраці з різними групами населення та органами влади, вміти працювати в команді та розвиватися професійно. Таким чином, фахівці соціальної сфери є важливою ланкою у системі соціального захисту та покращення життя людей, тому їх підготовка та практична діяльність мають велике значення [3].